

دو تا ۱۱۰	در میان گذاشتن برکات ۲۲
	یک شاگرد آنچه از رومیان ۴: ۱ تا ۸: ۳۹ یاد گرفته است در میان می گذارد.
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه که در مورد در میان گذاشتن برکات رازگهان است یاد خواهید گرفت که شاگرد عیسی مسیح باشید. دو معلم آنچه از رازگهان خود یاد گرفته اند در میان می گذارند. هفته گذشته هر روز از قسمتی از عهد جدید رازگهان داشته ایم. یکبار در هفته با هم جمع می شویم تا آنچه یاد گرفته ایم با یکدیگر در میان بگذاریم. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در دفترچه خود یادداشت بردارید و یا برنامه را ضبط کنید. دروس و حقایق را که از رازگهانهای خود یاد گرفته ایم در میان خواهیم گذاشت و به بعضی سؤالات مشکل پاسخ خواهیم داد. عنوان امروز این است: یک شاگرد آنچه از رومیان ۴: ۱ تا ۸: ۳۹ یاد گرفته است در میان می گذارد.

(S) نکته ۱. در میان گذاشتن برکاتی از رومیان ۴: ۱ تا ۸: ۳۹

هفته گذشته رومیان ۴: ۱ تا ۸: ۳۹ را خوانده ایم، بر آن تعمق و دعا کرده ایم. حالا از یادداشت‌های رازگهان خود برای در میان گذاشتن حقایق و دروس مربوط به این قسمت استفاده می کنیم و بعضی سؤالات را مورد گفتگو قرار خواهیم داد.

(T) در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۴

می خواهم از رومیان ۴: ۲۰-۲۱ درباره قوی شدن ایمانتان مطلبی را در میان بگذارم. این قسمت می گوید، " ابراهیم هیچگاه شک نمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز به روز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند او را سپاس می گفت زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده های خود عمل کند. " ابراهیم چگونه در ایمانش قوی شد؟ خدا بارها در پیدایش ۱۲، ۱۵ و ۱۷ وعده اش را برای ابراهیم تکرار کرد و ابراهیم با رفتن به سرزمینی که خدا وعده داده بود، با قصد قربانی کردن پسرش و غیره از خدا اطاعت کرد. خدا با تکرار وعده هایش به ابراهیم و ابراهیم با تکرار اطاعتش از خدا باعث قویتر شدن ایمان خود شد. ایمان ابراهیم اعتقادی عمیق بود نسبت به اینکه خدا می تواند آنچه گفته است انجام دهد و انجام خواهد داد. پس ایمان بستگی به سخنانی دارد که خدا به ما گفته است. قوت ایمان ما یکی از چیزهایی است که بستگی به اطاعت ما از کلام خدا دارند.

(S) می خواهم از رومیان ۴: ۳ و ۲۲ در مورد ایمانی که نجات بخش است و ایمانی که نجات بخش نیست مطلبی را در میان بگذارم. این قسمت می گوید، " ابراهیم به خدا ایمان آورد به همین دلیل خدا از خطای او چشم پوشید و او را بی گناه به شمار آورد. " ایمان ابراهیم اتفاقی نبود که یکبار در زندگی او رخ داده باشد. ایمان ابراهیم ایمانی جدی و مداوم بود! این ایمان ایمانی است که عادل می سازد و نجات می بخشد. بعضی از مردم دارای ایمان ذهنی هستند آنها با افکارشان ایمان می آورند که چیزی حقیقت دارد اما این ایمان هرگز زندگی آنها را تغییر نمی دهد. ایمان ذهنی نمی تواند کسی را عادل بشمارد و یا نجات دهد. بعضی از مردم دارای ایمان موقت هستند. آنها یکبار در گذشته زندگیشان و یا برای مدت کوتاهی ایمان آورده اند ولی در حال حاضر ایمان ندارند. ایمان موقتی کسی را عادل نمی شمارد و نجات نمی دهد. بعضی مردم ایمانشان معجزه ای است آنها ایمان می آورند چون معجزه خدا را دیده اند اما به انجیل خدا ایمان نمی آورند. ایمان معجزه ای کسی را عادل نمی شمارد و نجات نمی دهد. تنها ایمانی که مردم را عادل می شمارد و یا نجات می دهد ایمان نجات بخش است. ایمان نجات بخش، ایمان دارد که عیسی مسیح نجات را از طریق مرگ و قیامت برای ما به ارمغان آورده است. این ایمان، ایمانی است که نجات می بخشد و زندگی ما را عوض می کند و ایمانی است مداوم و جدی به مسیح.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۵

(T) می خواهم از رومیان ۵: ۱۵-۱۷ در میان بگذارم که چرا کار مسیح تفاوت بزرگی با کار آدم دارد؟ در اثر گناه آدم، تمام انسانهای تاریخ متحمل مرگ شدند. ولی کار خدا از طریق کار مسیح در جهت مخالف آن است و نجات می بخشد. به چهار دلیل کار عیسی مسیح از طریق مرگ و قیام او دستاوردهای " بیشتری " به بار آورد. **اول** از طریق خطای آدم، آدم کل جهان را با گناه آشنا کرد. اما در میان گناهان بسیار (خطایا)، خدا از طریق مسیح همه را با فیض خود، آشنا کرد! خدا از طریق عیسی مسیح نه فقط گناه یک انسان بلکه گناه میلیونها و میلیونها نفر را بعد از زمان آدم بخشیده است. **دوم** در اثر گناه آدم همه انسانهای جهان محکوم به گناه و مرگ ابدی هستند ولی با کار خدا در مسیح نه تنها انسان به وضعیت نخستین معصومیت خود بر می گردد بلکه او را عادل اعلام می کند و عدالت و حیات ابدی مسیح را به او عطا می کند. **سوم** از زمان آدم حاکمیت گناه از طریق مرگ جسمانی انسانها و مرگ تمام موجودات زنده این سیاره نشان داده می شود اما از زمان کار خدا در مسیح تمام کسانی که به مسیح ایمان می آورند بر

این زندگی سلطنت می کنند و دارای حیات روحانی ابدی هستند. آنها به زندگی مرده روحانی مردم حیات روحانی می بخشند. بر گناه حاکمیت دارند و همینطور بر مشکلات و بالاخره بر خود مرگ. **چهارم**. خشم خدا همچنان بر بی دینان و شریران و همینطور بر آنانی که حقیقت را سرکوب و آن را تغییر می دهند باقی می ماند. ولی همه کسانی که به مسیح ایمان می آورند از خشم خدا نجات خواهند یافت.

(S) می خواهم به یک سؤال از رومیان ۵: ۱۸ پاسخ دهم که می گوید، "گناه آدم برای همه محکومیت به همراه آورد ولی عمل شایسته و مقدسی که مسیح انجام داد، همه را از محکومیت رهایی می دهد و به ایشان زندگی می بخشد. " آیا این قسمت به این معنی است که نجات جهانی است و تمام مردم جهان نجات خواهند یافت؟ نه، گرفتن این نتیجه از رومیان ۵: ۱۸ که روزی تمام مردم جهان نجات خواهند یافت، یکی از آن مواردی است که یک آموزه بدون اینکه به کل متن توجه شود، فقط بر اساس یک آیه قرار می گیرد. عبارت برای همه به معنی " همه مردمی است که در این متن به آنها اشاره شده " و دارای دو معنی مختلف در رومیان ۵: ۱۸ است. عبارت اول " همه " فقط مربوط به همه مردم سرتاسر تاریخ جهان می تواند باشد. تمام مردم جهان گناه کرده اند و همه مردم جهان محکوم هستند. اما عبارت دوم " همه " فقط به آنانی مربوط است که در جهان به عیسی مسیح ایمان می آورند. توضیح رومیان ۵: ۱۸ در رومیان ۵: ۱۷ است که می گوید آنها کسانی هستند که " افزونی فیض و بخشش عدالت " را پذیرفته اند. فقط اینها در زندگی سلطنت خواهند کرد. پولس از این عبارت قوی " همه " استفاده می کند تا با این نگرش اشتباه یهودیان مبارزه کند که آنها بهتر از سایر امتهای و یا حتی تنها قوم خدا هستند. در ارتباط با موضوع نجات پولس تأکید می کند که هیچ تفاوتی بین یهودیان و امتهای نیست. او می گوید، همه کسانی که به عیسی مسیح ایمان می آورند چه یهودی باشند و چه از امتهای، حیات ابدی را درست به همان ترتیب بدست خواهند آورد. آنها فقط از طریق فیض خدا و با ایمان خود به عیسی مسیح حیات جاودانی خواهند یافت.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۶

(T) می خواهم از رومیان ۶: ۳-۴ در مورد تعمید مطلبی را در میان بگذارم. این آیه می گوید، " یا نمی دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم در موت او تعمید یافتیم پس چونکه در موت او تعمید یافتیم با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمیکه مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم. " تعمید در مسیح مربوط به تعمید با آب و در نام عیسی مسیح است و تعمید با آب هم مربوط به تعمید با روح القدس است. از طریق تعمید با روح القدس ایمانداران عیسی مسیح تولد تازه پیدا می کنند و قسمتی از بدن مسیح می شوند. اول قرننیان ۱۲: ۱۳-۱۳ می گوید، " بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد وقتی تمام این اعضا کنار هم قرار می گیرند، بدن تشکیل می شود. بدن مسیح نیز همینطور است هر یک از ما عضوی از بدن مسیح می باشیم. بعضی از ما یهودی هستیم و بعضی غیر یهودی، بعضی غلام هستیم و بعضی آزاد. اما روح القدس همه ما را کنار هم قرار داده و به صورت یک بدن در آورده است. در واقع ما به وسیله یک روح، یعنی روح القدس، در بدن مسیح تعمید گرفته ایم و خدا به همه ما از همان روح عطا کرده است. " تعمید با آب نشانه ای است خارجی که شخص را مهر می کند که با روح القدس تعمید گرفته است. از طریق کار روح القدس در زندگی ما، ارتباط ما با عیسی مسیح و کار نجات او که در مرگ و قیام او انجام شد به موقعیت جدیدی وارد می شود. از طریق کار روح القدس، مرگ و قیام عیسی مسیح نه فقط بسیار برای ما با مفهوم می شود بلکه بسیار در زندگی ما تأثیر گذار خواهد بود! تعمید با آب یک نشانه خارجی از کار درونی روح القدس یعنی تولد تازه و مهری است خارجی از اطمینانی درونی که روح القدس به ایمانداران در عیسی مسیح می بخشد که آنها با عیسی مسیح یکی شده اند، در کار کامل نجات عیسی مسیح و در تمام مراحل آن در گذشته، حال و آینده شریک می باشند. تعمید با آب در رومیان ۶ بخصوص نشانه و مهری است بر ایماندار که از نظر قضایی، حکم عدالت مسیح را دارد و از نظر وضعیت اخلاقی، تقدس عیسی مسیح را دارد و این وضعیت روحان یا مقام عدالت و تقدس ایماندار در عیسی مسیح به صورت لاینفک متصل است به فرآیند تقدس ایماندار در حال حاضر و وضعیت جلال او در آینده. چون ایماندار عیسی مسیح با او متحد است و از یک طرف در مقام عدالت و تقدس او در حضور خدا، و از طرف دیگر در کار مداوم تقدس، مشارکت دارد، آن ایماندار می تواند، می خواهد و خواهد توانست در زندگی بر گناه غلبه کند و می تواند می خواهد و خواهد توانست زندگی جدید مسیحی، اینجا بر روی زمین داشته باشد.

(S) می خواهم از رومیان ۶: ۱۹ در مورد بندگی گناه یا بندگی عدالت مطلبی را در میان بگذارم. این قسمت می گوید، " این مسایل را به طور ساده در قالب روابط ارباب و برده بیان می کنم تا آن را بهتر درک کنید: منظورم این است که همانطور که در گذشته برده همه نوع گناه بودید، اکنون نیز به خدمت آن اموری کمر ببندید که راست و مقدس هستند. " رومیان فصل ۶ از زندگی بدون مسیح یا با مسیح سخن می گوید. وقتی بدون مسیح زندگی می کنیم بنده گناهیم. ما نه تنها نمی خواهیم کارهای ناپاک و شریرانه انجام دهیم بلکه نمی توانیم انجام آنها را کنار بگذاریم. ما بنده انواع مختلف گناه شده ایم. پولس از انواع ناپاکی ها و شرارتهایی که با اعضای بدنمان انجام می دهیم سخن می گوید. برای مثال، با چشمانمان به تصاویر غیر اخلاقی و خشن نگاه می کنیم، در افکارمان تصورات غیر اخلاقی یا نفرت انگیز داریم، با

زبانهایمان دروغ می گوئیم و تهمت می زنیم، با دستنمان دزدی یا قتل می کنیم و غیره. اما حالا، چون به عیسی مسیح ایمان داریم و بوسیله روح القدس در بدن مسیح تعمید یافته ایم تبدیل به انسانهای تازه ای شده ایم. تولد تازه پیدا کرده ایم. ما نسبت به زندگی کهنه بردگی در گناه مرده ایم و به زندگی جدید در عدالت و قدوسیت، رستخیز یافته ایم. پس بایستی اعضای بدنمان را به عیسی مسیح وقف کنیم مشتاقانه غلامان عیسی مسیح شویم و از اعضای بدنمان برای پیشبرد عدالت و تقدس استفاده کنیم. می توانیم چنین کنیم، پس باید چنین کنیم! کتاب مقدس واضح تعلیم می دهد که وقتی کسی بنده گناه است نمی تواند عدالت را انجام دهد. تا زمانی که کسی بنده گناه است نمی تواند کاری را انجام دهد که در نظر خدا درست است. همه مردم جهان باید بین این دو یکی را انتخاب کنند که بنده گناه بمانند یا به عیسی مسیح ایمان بیاورند.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۷.

(T) می خواهم از رومیان ۷: ۱-۶ درباره شریعت عهد عتیق را آنطور که توسط معلمین مذهبی یهود تفسیر می شد مطلبی در میان بگذارم. معلمین مذهبی یهود شریعت عهد عتیق را به ۲۱۸ فرمان مذهبی و ۳۶۵ مورد ممنوع تقسیم کرده بودند که باید هر یهودی آنها را نگه می داشت. در متی ۲۳: ۴ عیسی گفت آنها شریعت خدا را تبدیل به بارهای سخت مذهبی کرده بودند! هیچوقت قصد خدا این نبود که شریعت عهد عتیق راه عادل شمردگی در برابر خدا و یا وسیله نجات باشد. اما یهودیان نگه داشتن شریعت خدا را تبدیل به وسیله نجات کرده بودند! هیچکس نمی تواند شریعت خدا را به طور کامل نگه دارد! حتی معلمین مذهبی یهود هم تمام شریعت را نگه نداشتند.

پولس تعلیم می دهد که وقتی ما هنوز غیر مسیحی هستیم، آن شریعت مذهبی که ساخته معلمین مذهبی است بر ما اقتدار دارند و ما را اسیر خود می کنند تا آنها را نگه داریم اما چون ما نمی توانیم این قوانین را حفظ کنیم، آنها مانند فرمانروایی مستبد بر ما حکومت می کنند! منظور از شریعت اخلاقی عهد عتیق این بود که به ما نشان دهد قوم خدا باید چگونه در این دنیا زندگی کنند. اما چون ما هنوز تولد تازه نداشتیم و هنوز دارای طبیعت کهنه انسانی جسمانی بودیم، شریعت خوب خدا فقط ما را از بد و خوب مطلع می کرد و آرزوی انجام کار بد را در ما بر می انگیزت.

حتی اگر می خواستیم شریعت خدا را نگه داریم، نمی توانستیم چون هنوز تولد تازه نداشتیم! تا زمانی که تولد تازه نداشته باشیم با ذات گناه آلود جسم خود کنترل می شویم. طبیعت گناه آلود، در ما باعث بر انگیزتن هر نوع تمایلات گناه آلود می شود و ما با اعضای بدن خودمان هر کار گناه آلودی را انجام خواهیم داد و گناه باعث مرگ روحانی و بعد از آن مرگ جسمانی و در نهایت مرگ ابدی در جهنم می شود.

اما وقتی به عیسی مسیح ایمان می آوریم با مسیح می میریم و با او قیام می کنیم وقتی به عیسی مسیح ایمان می آوریم از شریعت عهد عتیق به عنوان وسیله عادل شمردگی و نجات آزاد می شویم. وقتی ایمان می آوریم صد در صد عدالت کامل عیسی مسیح را دریافت کرده ایم. از تمام قوانین مذهبی که ساخته معلمین مذهبی است و ما را تبدیل به غلام مذهب می سازند، آزاد می شویم! وقتی به عیسی مسیح ایمان می آوریم دیگر تحت کنترل قوانین مذهبی نیستیم بلکه فقط توسط خدا و از طریق روح القدس که در بدنهایمان زندگی می کند کنترل می شویم. انسانهایی که تولد تازه دارند دیگر به روشهای کهنه قوانین مذهبی خدمت نمی کنند بلکه از راه جدید روح القدس اینکار را انجام می دهند.

(S) می خواهم از رومیان ۷: ۷-۲۵ در مورد سه قانون دیگر مطلبی را در میان بگذارم. رومیان ۷: ۷-۱۳ مربوط به عملکرد شریعت اخلاقی خدا یا ده فرمان است. بدون شریعت اخلاقی نمی توانیم بفهمیم و نمی دانیم که گناه چیست و نمی توانیم واقعا بفهمیم که گناه به ما آسیب می زند. ولی با شریعت اخلاقی خدا متوجه می شویم که گناه چیست، می دانیم که کاری که در این لحظه انجام می دهیم گناه است و از نتایج گناهی که تجربه می کنیم آگاه هستیم. رومیان ۷: ۱۴-۲۵ مربوط است به شریعت گناه در همه انسانها و شریعت ذهن تازه در هر مسیحی. تا زمانی که ما مسیحیان بر روی زمین در این جسممان زندگی می کنیم با جسم خود مرتکب گناه می شویم یعنی هنوز جسم ما در معرض اثرات مخرب گناه و مرگ است (آیه ۲۴). شریعت گناه جنگی را نیز علیه شریعت ذهن تازه بر ما می اندازد (آیه ۲۳). با فکری که تولد تازه پیدا کرده غلامان خدا می شویم اما با ذات گناه آلود جسم خود هنوز غلامان یا زندانیان شریعت گناه هستیم (آیه ۲۵). با فکری که تولد تازه پیدا کرده یا تازه شده است از گناه متنفر می شویم (آیه ۱۵). نمی خواهیم کارهای شرارت آمیز انجام دهیم (آیه ۱۶). می خواهیم کارهای خوب انجام دهیم (آیه ۱۸) و در راههای عدالت خدا خوشی خواهیم کرد که خود را به شکل شریعت اخلاقی خدا ظاهر می سازند (آیه ۲۲). ولی ما در جسم خود طبیعت گناه آلود هم داریم. طبیعت گناه آلود غیر روحانی است (آیه ۱۴)، ما را به عنوان غلام گناه می فرزند (آیه ۱۴) در ما شرارت انجام می دهد (آیه ۱۷)، هیچ چیز خوبی در آن نیست (آیه ۱۸)، بخصوص دوست دارد که با استفاده از اعضای بدن ما کارهای شیرانه خود را انجام دهد (آیه ۲۳)، اما در آینده عیسی مسیح بدنهای ما را از مردگان قیام خواهد داد و کاملا ما را از این جسم فانی رهایی خواهد داد یعنی از این ذات گناه آلود که هنوز در جسم ما زیست می کند (آیه ۲۵). نجات با ایمان آوردن ما به عیسی مسیح آغاز می شود اما فقط وقتی کامل می شود که جسم فانی ما از مردگان قیام کند.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۸.

(T) می خواهم از رومیان ۸: ۱۳-۱۴ درباره طریقه هدایت کردن روح القدس مطلبی را در میان بگذارم. این قسمت می گوید، " زیرا در اینصورت گمراه و هلاک خواهید شد اما اگر با قدرت روح خدا این طبیعت کهنه را با اعمال ناپاکش نابود سازید، زنده خواهید ماند زیرا تمام کسانی که از روح خدا پیروی می کنند فرزندان خدا هستند. " اول. روح القدس فقط عده خاصی از مقدسین برگزیده را هدایت نمی کند بلکه تمام مسیحیان را. دوم. روح القدس همیشه ما را هدایت می کند نه فقط وقتی به او احتیاج داریم. سوم. روح القدس برای اصلاح کردن ما هدایمان می کند نه فقط برای حفاظت کردن از ما. تأثیر او بر قلب و زندگیمان ما را قادر می سازد که بیشتر و بیشتر قدرت گناه را شکست بدهیم و در طریق خدا راه برویم. چهارم. روح القدس فقط راه درست را نشان نمی دهد بلکه ما را کنترل می کند او قدرت مسلط و مطلق زندگی ما است. پنجم. روح القدس در انجام مسئولیتهایمان فقط ما را تشویق و کمک می کند. او هرگز ما را سرکوب نمی کند.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. رومیان ۹: ۱ تا ۱۲ : ۲۱ را به هفت قسمت تقسیم کنید. هر روز با یک قسمت رازگهان داشته باشید. حاصل تعمق تمام رازگانهای خود را در یک دفترچه یادداشت کنید. هفته ای یکبار با یکی از دوستانتان ملاقات کنید و یا در یک گروه خانگی یا گروه شاگردی شرکت کنید و رازگانهای خود را در میان بگذارید.

دوم. کتابهای دستورالعمل " بروید و شاگردان بسازید " را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می کنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه دوره شاگردسازی از رادیو گوش کنید.